

Vita Svepet

Nr 3 / 2012

**FREESTYLE
& HEELWORK
TO MUSIC**

**ÅRSTIDS-
VANDRING**

**LIVET MED
VIT HERDEHUND**

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Styrelsen

Klubbens adress:

Vit Herdehundklubb
c/o Åberg
Bärvägen 6
961 48 Boden

Ordförande: Gunilla Andersson

ordf@vitherdehund.com
070-609 09 15

Vice ordförande: Annicka Barvestad

annicka@vitherdehund.com

Sekreterare: Camilla Åberg

sekr@vitherdehund.com

Kassör: Elisabeth Söderström

kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:

Ingemarie Axelsson, ingemarie@vitherdehund.com
Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com
Vakant

Suppleanter:

Jill Adolfsson, suppleant1@vitherdehund.com
Annica Johansson, suppleant2@vitherdehund.com

*Har du frågor angående medlemskap, hör av dig till
medlemsinfo@vitherdehund.com. Information om
medlemskap finns på www.vitherdehund.com*

**Vita Herdens Tim
och Anna Wass**
Foto: Anna Wass

Några korta rader...

Nu har vit herdehund varit representerade på ett Bruks och IPO SM, ännu så länge "bara" som monterhund men ändå. Det är i alla fall ett steg på vägen tills dess att någon kvalificerar sig på riktigt. Bara en dröm... Ja, kanske det – men vem vet. Helt klart är i alla fall att vit herdehund passar utmärkt som tävlingshund i en mängd olika grenar. Hur som helst så hade vi det väldigt trevligt under SM-helgen. Träffade många spännande människor och hann även se några av de fantastiska prestationerna på tävlingsplanerna.

VHK höll sitt egna lilla "SM" eller ja – KM som vi ju kallar det istället – på Öland precis som förra året. I år använde vi oss av Kalmars Brukshundklubbs officiella tävling för lydningen, vilken gjorde att deltagarna kunde anmäla sig till alla klasser, från ettan till elit. Stort tack till Charlotte Barvestad som arrangerade det hela på bästa sätt, resultaten finns på webben.

Snart drar det första av tre medlemsmöten igång, vi håller "samma" möte på tre olika platser i Sverige. Jag hoppas att du har möjlighet att komma.

Avelsrådet är i full gång med abetet med revideringen av RAS. Ett utkast kommer att presenteras och förhoppningsvis diskuteras på våra medlemsmöten.

Önskar alla en fortsatt skön höst och ses vi inte i Ljungby på medlemsmötet där så kanske vi ses på Stockholm Hundmässan i december. Elisabeth efterlyser bemanning av vår rasmonter, se information på nästa sida.

/ Gunilla Andersson, ordförande

Vita Svepet nr 3/2012

Årgång 22
Utgiven av Vit Herdehundklubb.
Utkommer 2012 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning

vitasvepet@vitherdehund.com

Se till att vi har din e-postadress. Alla dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".

Utgivning 2012

Nästa nummer av Vita Svepet planeras utkomma under september månad.

Ansvarig utgivare

Gunilla Andersson,
ordförande Vit Herdehundklubb

Sammanställning av detta nummer

Jill Adolfsson, Gunilla Andersson

Material skickas till

vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för inlämnat material. Redaktionen svarar inte för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

Aktiviteter på gång

Medlemsmöten

Nu bjuder vi in till medlemsmöte på tre olika ställen i Sverige, gemensam dagordning. En punkt på dagordningen kommer att vara omröstning ang ombud på klubbens årsmöte.

För att vi ska kunna förbereda oss på bästa sätt är det bra om ni anmäler er senast två dagar före det medlemsmöte ni väljer att gå på.

Anmälan sker till Camilla Åberg via e-post sekr@vitherdehund.com eller på telefon 070-230 61 56.

Möteshandlingar kommer att finnas tillgängliga på webben 14 dagar före medlemsmötet.

Observera att det är olika datum och tider.

Medlemsmöte, Nordmaling

Datum: 10 november

Tid: 13.00

Plats: Strandvallens hundskola i Nordmaling,
www.strandvallenshundskola.com

Medlemsmöte, Järfälla

Datum: 18 november

Tid: 14.00

Plats: Järfälla Brukshundklubb
www.jarfallabk.se

Medlemsmöte, Ljungby

Datum: 11 november

Tid: 13.00

Plats: Ljungby Brukshundklubb
www.ljungbybrukshundklubb.se

Vi bjuder på fika. Varmt välkommen!

/ Styrelsen Vit Herdehundklubb

Stockholm Hundmässa

Datum: 15-16 december, 2012

Plats: Stockholm Hundmässa

Kontaktperson: Elisabeth Söderström,
070-310 96 10.

I samband med mässan 15-16 december kommer klubben återigen att presentera vit herdehund via en monter på rastorget. Är du intresserad av att stå i montern eller hjälpa till på annat sätt hör då av dig.

Vi behöver personer som tillsammans med hund bemannar montern under både lördagen och söndagen. Har du en social hund och gillar du själv att prata vit herdehund – då är detta något för dig. Informationsmaterial kommer att finnas i montern.

MyDOG 2013

Vi kommer inte att ha en monter på kommande MyDOG, vi satsar istället på att försöka få ihop tillräckligt med folk som kan bemanna montern under de fyra dagarna 2014!

Stort tack till er som visat intresse för att hjälpa till – hoppas att ni kan även 2014!

Freestyle & Heelwork to music

Freestyle blev en officiell hundsport i Sverige 2007 och resultaten registrerades då hos Sveriges hundungdom som hade huvudmannskapet för sporten. 2010 övergick huvudmannskapet till SKKs centralstyrelse och sedan dess registreras resultaten i SKK hunddata.

Texten är hämtad från www.hundfreestyle.se där man även kan läsa om regler och annat som handlar om sporten Freestyle. På bilderna, Vita Herdens Tim och matte Anna Wass.

För närvarande finns det en vit herdehund som tävlas i Freestyle, Vita Herdens Tim och en oreggad vit herdehund, Ina.

Freestyle är en publik sport såväl ekipagets skicklighet som förmåga att fånga åskådarnas intresse är därför av vikt. I freestyle finns två tävlingsgrenar: freestyle och heelwork to music (HtM). I Freestyleklassen väljer man fritt rörelser medan HtM klassen har tio fasta fotpositioner.

I freestyle utför föraren tillsammans med sin hund ett fritt utformat lydnadsprogram till musik. Programmet bedöms i tre kategorier: Utförande, Programmets planering och kvalitet, och Tolkning av musik. Stor vikt läggs i bedömningen av valet av rörelser i förhållande till hund och hur programmet har anpassats till musiken. Hundens och förarens rörelser ska tillsammans bilda en tilltalande helhet. Då programmet utformas helt av föraren och rörelserna väljs helt fritt, kan olika program se mycket olika ut. En freestylehund lär sig ofta väldigt många olika moment och

lär sig dessutom att arbeta uppmärksamt genom ett helt program och att följa förarens minsta vink för att få rörelserna rätt till musiken.

I heelwork to music gäller det samma som för freestyle med den skillnaden att hunden ska ha fasta positioner. Här går det alltså inte att hitta på egna rörelser utan man håller sig till de tio positioner som står i regelverket. Utifrån en eller fler av dessa skapar man fritt ett program. I bedömningen av programmet i sin helhet ligger hur väl de valda positionerna utförs och hur smidiga och snygga övergångarna mellan dessa är.

Ytterligare en dimension i hundträningen när man tävlar i den här sporten är koreografin. Här ingår en hel del planering; val av musik, att skapa en kedja av rörelser anpassade den valda musiken, kläder, eventuell rekvisita och hur man ska röra sig över tävlingsplanen. Ibland väljs ett tema som illustrerar något som till exempel en person, en händelse eller en historia.

Tävlingar anordnas av klubbar som verkar under SKK; brukshundsklubbar, länsklubbar, rasklubbar och Sveriges hundungdom. Det är framför allt brukshundsklubbar och Sveriges hundungdom som anordnar tävlingarna. Alla tävlingar är öppna för allmänheten att komma och titta på. Många tävlingar ordnas ute på de lokala klubbarna. Andra ordnas i samband med större evenemang som hundens dag, tillsammans med andra hundsporter, hundutställningar och andra tillställningar runtom i landet. Tävlingar hålls inomhus på de två stora hundmässorna My Dog i Göteborg och Stockholm Hundmässan och då är det som mest publik.

SKK har tillsatt en freestylekommitté som arbetar med alla frågor som rör sporten.

Hur det kom sig att vi började med Freestyle och HtM

Genom min dåvarande klubb var jag och jobbade på "Stora Stockholm". Såg uppvisningarna som hölls där och blev fascinerad av sporten.

Text och foto: Anna Wass

Det är verkligen en publiksport med stort utrymme för variation och skapande där inget program är det andra likt och som genomsyras av glädje mellan hund och förare. Förordet i "bestämmelser för freestyletävlingar" beskriver detta ganska bra:

"Freestyle är en hundsport som ger föraren möjlighet att visa fritt utformade lydnadsprogram till musik. Sporten ger tillfälle att ta tillvara individuella egenskaper hos hunden och visa resultat av positiv hundträning med träningsglädje, kontakt, lyhördhet och samarbete i fokus. En grundtanke är att freestyle ska vara roligt både för förare och hund."

Detta gör att det passar alla typer av hundar och raser eftersom man kan välja rörelser utifrån sin egen hunds fysik och förmåga. Detta passade mig väldigt bra eftersom min vita herdehundshane Tim är ganska stor och långbent. Genom att vi har tränat freestyle har han fått öva upp sin kroppskontroll, koordination, balans och smidighet. Eftersom man ofta jobbar med dubbelsidiga rörelser blir hunden ofta stark på båda sidorna av kroppen vilket gynnat Tims fysik mycket.

På freestyle tävling bedöms man av 2–4 domare som betygssätter tre olika kategorier: utförande, programmets planering och kvalitet och tolkning av musik. Högsta betyg i samtliga kategorier är 10 poäng (totalt alltså 30 poäng). Stor vikt läggs vid valet av rörelser och hur dessa passar hunden och anpassningen till musiken. Det finns tre klasser i freestyle: klass I, klass II, klass III, och för att avancera (få uppflytt) till nästa klass krävs minst 7,5 poäng i snitt i varje kategori. Man kan även ta diplom inom klasserna om man uppnår i snitt 7,5 på tre lika tävlingar. Hunden får få ti-

teln FDI (klass I), FDII (klass II) eller SE FREECH (klass III). Heelwork to music är en nyttillkommen gren av freestyle och blev officiell 2011. HtM kan kort beskrivas som en precisionsgren där hunden ska gå "fot" i olika bestämda positioner. Det finns 10 godkända positioner och hunden får inte befinna sig mer än 2 meter från sin förare någon gång under programmet. Även här sätter föraren ihop sitt program själv (väljer musik, positioner och övergångar mm) och stor vikt vid bedömning läggs på hur väl ekipageets rörelser följer musiken.

Största skillnaden mellan freestyle och HtM är typen på godkända rörelser inom respektive gren, ett HtM program måste innehålla minst 75% godkända positionsarbeten medan freestyle får innehålla max 25% heelwork positioner.

Vita Herdens Tim är numera pensionerad från tävlingar då höfterna inte orkade med, dock hann han bli uppflyttad till klass II i både freestyle och HtM. Ina som tävlas fortfarande innehar titeln HtM I och är uppflyttad till klass II i freestyle. Det hade varit kul med fler ekipage som hade sysslat med denna sport. Det är bra träning för din hund, den får använda både hjärna och kropp, och framförallt har ni väldigt roligt ihop.

Annicka Barvestad

Solwiegh Hjelm

Linda Johansson

Nya i avelsrådet

Annicka Barvestad (sammankallande)

Jag kom i kontakt med vit herdehund 2002 och förälskade mig i rasen.

Har sedan dess startat upp Barvestad's Kennel med inriktning på en allround hund med bra hälsa och mentalitet. Jag är aktiv inom Lydnad, spår och utställning. Mitt intresse för klubben började när jag blev medlem 2003. Det året köpte jag min första vit herdehund, Blondie. Har sedan 2005 arbetat för klubben inom olika poster som, Hundsportgruppen, webmaster, valberedningen, utställningsansvarig, ansvarig för rasmontern, ledamot och nu idag som vice ordförande samt sammankallande i avelsrådet. Jag tycker det är mycket intressant att få vara med och utveckla rasen. Tillsammans med avelsrådet vill jag jobba mot att bevara rasen sund på alla plan.

Solwiegh Hjelm

Jag är sedan 11 år innehavare av Janalands Kennel, Bruks- och Tjänstehunduppfödning av Schäfer. Har varit aktiv schäferägare i mer än 35 år och har sysslat med allt ifrån tävling till tjänstehundar och mentaltester.

Vit herdehund är en ras som jag ganska nyligen stiftat bekantskap med och jag håller fortfarande på att lära mig rasen. Till god hjälp har jag nu Barvestad's Just Mirakel. Ett litet yrväder som gör sitt bästa för att hålla mig och de fyra schäfrarna härhemma fullt sysselsatta. Mentalitet och hälsa kommer på första plats när det gäller mitt engagemang för hundar. Herdehunden är ju dessutom en hundras vars exteriöra ideal sammanfaller med en funktionell fysik vilket är oerhört positivt och något att värna om.

Jag hoppas på att tillsammans med andra uppfödare av rasen kunna bidra till vit herdehunds positiva utveckling på alla plan.

Linda Johansson

Bor i Timrå, Västernorrland. Jag är väldigt intresserad av mentala egenskaper, flockdynamik och all möjlig typ av hundträning.

Som tur är kan jag studera allt detta genom att jag har flera hundar hemma. I familjen finns det tre vita herdehundar och en ung alaskan malamute. Vi tränar rapport, spår, viltspår, lydnad, drag och mycket fysik i övrigt. Jag var med och startade upp den norska herdehundklubben och jag tycker det känns riktigt roligt att få bidra i avelsrådet. Den vita herdehunden är i mina ögon en fantastisk ras, och förhoppningsvis är vi kloka nog att förvalta den så väl vi bara kan. Om 10–20 år hoppas jag vi kan blicka tillbaka och med stolthet kunna säga att vi har gjort rasen ännu bättre; starkare, friskare och att den fortfarande är lika vacker då som nu.

I avelsrådet ingår även Titti Benjaminsson, ansvarig Lathunden och Sara Söderström.

Sörmlandsleden

4/7-2012

Vi blev ett litet gäng som gav oss av på en vandring genom sörmländska skogar. Utgångsplatsen var Skottvångs Gruva mellan Mariefred och Gnesta i Södermanland.

Text & Foto Isabella Norin

Ettapp 15:2 och del av ettapp 15, nio kilometer.

Från början var det fler som tänkte komma men såsom livet brukar te sig så kom det annat i vägen som t ex halta hundar, tävlingar, långa resor mm. Fem hundar landade det på, fyra herdar och en blandras som heter Alice som

”gästade” från samma familj. Så sju personer och fem hundar knatade iväg i kuperade marker, mot nya äventyr!

Leden gick genom omväxlande skogsmarker, över stock och sten, längst med vackra sjöar och till högt belägna utsiktsplatser. Över våtmarker och diken fanns spång att passera över. Hundarna hade fått säga sitt till varandra innan vi gick och alla skötte sig utmärkt under vandringen, fast ett och annat kast i kopplet kanske resulterade i lite blöta skor ;) Efter knappt 1,5 timma, när vi gått nästan halvvägs, så kom vi fram till den fantastiskt vackra rastplatsen med grillplatser och skärmskydd. Beläget vid strandkanten, med träd som skyddar från solen och ur vattnet på andra sidan den smala sjön reser sig höga, lodräta klippor. Vi hade ännu inte mött någon annan på leden och rastplatsen låg öde, så vi släppte hundarna så de fick bada ordent-

ligt och röja av sig. Det var fint att se flokken tillsammans, och oj så de lekte och badade! Två hanar och tre tikar, alla vuxna och med fint språk. Mycket lyhörda såväl för varandra som för oss ägare.

Vi satte oss ner och matsäckarna åkte fram, hundarna fick ibland tid att komma förbi och äta de också. Inte bara vi människor som behöver fylla på med energi! I nästan en timma satt vi och pratade och njöt av att se hundarna så lyckliga, åt våran mat och gladdes över det fina vädret.

När vi var på väg att gå vidare igen så kom det faktiskt två joggare som också skulle pausa en stund. Sen mötte vi ytterligare ett par joggare till i skogen, kors i taket vi trodde nästan att resten av populationen skulle ha legat på stranden en sån vacker dag.

Stigarna fortsatte, branter och dalar, och inte det lättaste av underlag alla gånger! Lera, vatten, stenar, rötter osv - Men vad vore litet utan äventyr och utmaningar?

Vädret höll dock tyvärr inte i sig hela vägen för oss, regnet började falla när vi närmade oss slutet, men det höll inte i sig så länge. Tre och en halv timma efter att vi startade så var vi tillbaka vid bilarna igen, möra och nöjda- såväl tvåbenta som fyrbenta!

Jag vill tacka alla er som var med, det här måste vi definitivt göra om! Tack till min kära mamma, det var så roligt att du och Devil var med!

I framtiden så hoppas jag på fler vandringar, på fler platser, med olika längd och framför allt fler deltagare!

Medverkande hundar var: Barvestad's Gardens of Babylon (Taurus), Barvestad's Devil (Devil), Barvestad's Dorine (Keira), Barvestad's Heal the World (Stella) samt andra hunden i Stellas familj- den härliga Alice som bl a har hamiltonstövare och golden i sig.

Hemsida Sörmlandsleden: www.sormlandsleden.se

Valberedningen

Jonas Löfroth (sammanställande)

Jag heter alltså Jonas, men kallas Jojje. Jag sjunger i Stars of the SilverScreen och lever för att stå på scenen.

Kom i kontakt med vit herdehund 2009 då vi spelade in vår första platta. Det var nämligen så att vår producent hade fina Hector. Jag blev helt förälskad. Har aldrig haft hund tidigare i livet, men alltid varit en stor djurvän. Men efter att ha träffat Hector så började tanken på en egen herdehund födas. Och ett år senare fick vi hem vår underbara Lita från Annicka och Barvestad's kennel.

Jag vill tacka alla nya underbara herdemänniskor vi fått möjlighet att lära känna, ni är grymma på alla sätt! Och ett stort, stort tack till Lita som värmer mitt hjärta varje dag! Vi ses & rock on.

Mette Strand

Jag heter Mette Strand, bor i Norrköping sedan många år. Har ett hus med sambon Jonas och där bor också hunden Vallgårdens Keen Kamelia "Kitty", katterna Dante och Bubben. Två vuxna barn.

Jag älskar djur! Har haft hästar hela livet som har övergått alltmer till hund senaste åren. Glad amatör som trivs att hålla igång med hunden. Vi tränar lydning och spår. Är mycket i skogen.

Vit herdehund passar vår familj som handen i handsken och i mitten av juli fick vi tillökning i familjen, en tikvalp från Vallgårdens kennel, Magic Moon "Saga"

Charlotte Tegnér

Jag heter Lotta och bor i Tyresö. Jag är ganska nybliven ägare till en vit herdehund. Blev med hund i april 2010. Har haft hund tidigare i livet. Min hund heter Abby och just nu fokuserar vi på kantarellsök. Jag är mest intresserad av bruks.

Jonas Löfroth

Mette Strand

Charlotte Tegnér

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Mer information finns på:

www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Du kan också kontakta vår valpförmedlare:

Agneta Johansson

agge@vitherdehund.com

070-783 25 69

Följande gäller för valphänvisning genom Vit Herdehundklubb

Uppfödaren ska;

- följa och vara väl förtrogen med SKKs grundregler,
- vara medlem i VHK,
- vara väl insatt i och följa rasklubbens rekommendationer och hälsoprogram.

Föräldraturen ska;

- ha genomgått mentalbeskrivning (MH),
- vara höftledsröntgade (HD) med godkänt resultat, dvs A eller B*,
- ha röntgade armbågar (ED) med resultatet utan anmärkning, 0*,
- vara utställda vid officiell utställning med minst 2:a pris i kvalitet (eller motsvarande)
- ha uppnått en ålder av 24 månader vid första parningstillfället.

**Dispens kan ges gällande HD (grad C) eller ED (grad 1) hos hund om denna är obesläktad med övrig population och anses kunna bidra till att bredda avelsbasen. Ansökan om dispens ska i god tid före parning vara klubben tillhanda.*

I övrigt gäller också, att;

- en enskild avelshund, hane/tik, ej lämna mer än 35 valpar under sin livstid.
- försöka bredda avelsbasen genom att ej para hundar som är närmare släkt är 6,25%, dvs kusinparning.

Registrering av valpar i SKK

För att få registrera en kull med vit herdehundvalpar i SKK krävs från och med 1 januari 2010 att föräldrarna har officiell höftledsstatus samt känd mental status. Känd mental status får alla hundar som har startat på ett MH och där föraren inte själv bryter beskrivningen. Bryter beskrivaren så har hunden känd mental status.

I enlighet med SKKs grundregler ska giltigt resultat av höftleder samt känd mental status föreligga före parning.

Livet med vit herdehund

När jag köpte min första vita herdehund gjorde jag precis så som folk alltid säger att man inte ska. På den tiden hade jag en blandras, en snäll och sävlig liten tik som älskade alla.

Text och foto: Danielle Martinsson

Jag hade länge funderat på att skaffa en till hund och letade inte efter någon speciell ras, utan rätt hund. Jag var dessutom inte ute efter en valp. Det var min pappa som hittade annonsen på blocket. Där och då hade jag ingen aning om vad en Vit Herdehund var utan jag såg bara en vacker vit hund. Jag kontaktade uppfödaren och vi pratade flera gånger, jag blev helt övertygad om att vit herdehund var rätt ras för mig. Jag beslutade mig för att åka ner och träffa uppfödaren. Hon hade två kullsystrar till salu de var 10 månader då och hade båda vuxit upp på kenneln. I maj 2009 satte jag mig på tåget ner till Sandviken, där jag blev varmt välkommen. Kasmurens Corvette "Denice" var från början inte alls intresserad av mig, men allt eftersom dagen gick började hon söka kontakt. Det spelade ingen roll jag var redan förälskad och visste att det var hon som skulle följa med mig hem. Dagen efter satte vi oss på tåget och åkte den långa vägen upp till Luleå. För Denice var det en stor omställning att bli stadshund, i början var allt läskigt och hon gick på helspänn hela tiden. Jag la ner mycket tid på att socialisera henne hade med mig henne överallt och lät henne uppleva många situationer. Med tiden blev hon tryggare. Hon följde mig som en skugga men tyckte inte att det var så viktigt att vara med andra människor.

Denice blev min försökskanin och vi provade på lite av varje. Vi började med att ge oss ut i utställningsringen i början med halvbra resultat. Men i takt med att vår relation och Denice självförtroende växte gick det bättre. När hon tog sitt första CERT och blev BIR grät jag av lycka. Ef-

ter det rullade det bara på och Denice har nu både Svenskt och Norskt Championat. Vi gav oss även på lydnaden, Denice var en naturbegåvning med sin följsamhet och fina arbetsmotivation att lära in momenten till lydnadsklass 1 gick väldigt enkelt, men matte vågade sig inte ut på tävlingsbanan. Vi provade även på spår, viltspår, agility och sök bland annat.

Ungefär ett halvår efter att jag köpt Denice började jag fundera på att köpa en till, en valp den här gången. Nu var jag mer påläst på rasen hade träffat flera vita herdehundar och visste därmed vad jag letade efter. Jag kollade på planerade kullar och tillslut beslutade jag mig för att ta en valp till från samma uppfödare. I augusti 2010 satte jag mig på tåget ner till Sandviken och Kasmurens kennel igen. Den här gången för att hämta hem min halvfolderhund Kasmurens If I Can Dream "Lillan" som då var 11 veckor gammal.

Lillan klev in i vår vardag som en virvelvind, redan från början var hon en viljestark, nyfiken och självständig tös. Denice tyckte mest att hon var en jobbig liten sak och ville helst vara ifred. Men så småningom Lillan mer eller mindre växte upp i stallet vart jag tillbringade det mesta av min tid. Hon utforskade omgivningarna där på egen hand, det var inte alls speciellt viktigt att ha med matte. Jag fick utvidga min repertoar för att motivera henne till träning, hon var inte alls lika lätt att motivera som Denice. Var man inte tillräckligt rolig så sket hon fullständigt i vad man ville, däremot gav hon allt när man väl lyckades motivera henne. Tidigt visade det sig att hon var en hund som krävde aktivering för att vara nöjd annars hittade hon på nått eget att roa sig med. Många husgeråd i plast, krukväxter, kuddar och täcken strök med under hennes uppväxt. Redan

från början var planen att jag och Lillan skulle ägna oss åt brukset. I spårskogen visade Lillan sin arbetsvilja och sin förmåga, det var helt klart det vi skulle rikta in oss på.

Tiden gick och det började bli dax att söka MH åt Denice, anmälde till alla tillfällen i Norrbotten under hösten och efterföljande vår. I juni kom vi tillslut med, jag som aldrig gjort ett MH tidigare tyckte att det skulle bli mycket spännande att se hur det gick till. Resultatet blev som det jag förväntat mig, hon gick att hantera, hade inga kvarstående rädslor och var inte heller skottberörd, jag var nöjd. Nu var det även dax att röntga, tyvärr fick jag en otrevlig överraskning när det visade sig att Denice hade ett medfött fel på ryggen, tre av ryggkotorna i korset hade vuxit ihop snett. Först gav jag det inte så mycket tanke vi körde på som vanligt, vi tränade lydnad och tog oss till slut ut på tävlingsbanan på både min och hennes första tävling tog vi ett 1:a pris och jag var överlycklig. Men under vintern började jag se att Denice inte rörde sig lite knackigt, det började dyka upp en rörelse störning när vi gick lite längre promenader eller när hon rörde sig i kupperad terräng. Jag började studera allt hennes beteende, rörelsemönster hur hon var musklad och insåg att hon inte skulle hålla för min aktiva livsstil. Började fundera på att omplacera henne men insåg att det skulle bli svårt att hitta ett hem åt henne med hennes problematik. Lyckligtvis så ville min pappa ta henne, så nu lever hon ett lugnt liv som förtidspensionär.

Efterföljande vår var det dax för Lillan att göra sitt MH på grund av platsbrist i Norrbotten fick vi åka ner till Sandviken för att göra det. Lillan gjorde bra ifrån sig och jag var väldigt nöjd med resultatet, både beskrivaren och publiken tyckte dessutom att hon var en väldigt cool dam för att vara så ung.

När jag insåg att Denice inte skulle hålla för träning och tävling började jag spana efter en ny förmåga. Den här gången skulle det bli en hanvalp, efter att ha haft tre tikar tänkte jag att det var dax att prova något nytt. Eftersom jag nu hade börjat intressera mig för hundsporten IPO var det en hund lämpad för det som jag var ute efter. Eftersom jag den här gången hade ett väldigt specifikt mål med mitt hundköp. Kammade jag igenom planerade kullar i både Sverige och i utlandet. Ett av kraven jag hade tidigt var att jag ville ha att valpens föräldrar skulle vara meriterade inom IPO, skydd, spår eller lydnad och att den kom från en uppfödare som arbetade med sina hundar. Tillslut hittade jag min valp, hos en uppfödare i Österrike, jag studerade noga hennes hemsida vilka tidigare kullar hon hade och vad de valparna hade gjort. Vilka föräldrarna var till valparna och vad de gjort och framför allt vad hon ville få fram med just denna kull. Jag mailade uppfödaren på vinst och förlust eftersom alla valpar egentligen var tingade. Det visade sig då att en av köparna inte var säker på att det skulle ha någon valp, en vecka senare bekräftade hon att det fanns en hanvalp ledig. Jag tingade honom omgående, eftersom jag inte hade

möjlighet att själv välja valp, fick uppfödaren välja valp till mig efter mina önskemål.

Den 25 juni flög jag ner till Österrike för att hämta hem Snowpatrols Force For The Future "Flex" som då var 12 veckor gammal. En stadig kille som utstrålade ett inre lugn när de mötte upp mig på flygplatsen i Wien. Vi åkte sedan hem till uppfödaren där jag fick träffa alla hennes hundar

en salig blandning av malinoiser och vita herdehundar, alla väldigt trevliga individer. Dagen efter var det hemfärd Flex som då hade hunnit bli så stor att han inte fick flyga inne i planet fick sitta i bur i lastutrymmet. Oroade mig hela flygresan från Österrik, tänk om han inte hade kommit med. Väl framme i Stockholm kändes det som det tog en evighet innan de kom med burens. Flex däremot verkade inte det minsta oroad utan låg hopkurad till en lite boll och sov, helt opåverkad. Ett flyg senare var vi hemma jag och mitt charmtroll. Flex visade sig vara en bra kombination mellan Lillan och Denice, självständig och nyfiken men samtidigt förig och arbetsvillig. Och redan nu har jag börjat drilla honom för våran framtida karriär inom IPO.

Här är vi nu och jag ser ljusst på framtiden med mina hundar. Under nästa år hoppas jag att vi skördar framgångar både i utställningsringen och på tävlingsbanan. Framför allt så hoppas jag att vi har jävligt kul på vägen!

Intresseanmälan mentaltest (MT)

Vi vill fånga upp eventuellt intresse eller behov av att göra MT under 2013.

För att kunna planera detta i god tid önskar vi redan nu få besked om vilka som är intresserade av att göra MT på sin hund. Hör av dig till Jill, jillsan22@hotmail.com

Observera att vi vill fånga upp intresset eller behovet av MT. Anmälan är inte bindande.

Mer om MT kan man läsa på på www.sbk.nu

/Mentalgruppen

**Nästa nummer av Vita Svepet innehåller
bland annat Tema: Spår.**

Vad har du hittat på med din hund?
Skriv gärna och delge oss andra genom
att skicka in till Vita Svepet. Vi blir glada
för alla berättelser vi får.

E-post: vitasvepet@vitherdehund.com

Känner du någon bragdhund?

Känner du till någon hund som gjort en riktig bragd under året? Skriv och berätta så kan just din hjälte utses till Årets bragdhund 2012.

Bragderna kan vara av många olika slag; hundar som räddar livet på någon, jagar brottslingar eller varnar vid brand. Även mindre dramatiska insatser kan vara mycket betydelsefulla. Hundar kan göra livsviktiga insatser, till exempel som sällskap åt ensamma, sjuka eller gamla människor – eller som bästa kamrater till barn. Helt vardagliga bragder, som sker i det tysta och vanligtvis inte får stora rubriker. Alla hundar som inte är ”proffs” – det vill säga tjänstehundar – kan kandidera. Bragden ska ha utförts från den 15 november 2011 fram till sista anmälningsdagen som är den 15 november 2012.

Årets bragdhund koras i december 2012 på Stockholm Hundmässan, tillsammans med Årets polishund och Årets narkotikasökhund.

Bidragen ska inkomma till Svenska Kennelklubben senast 15 november 2012. Bifoga gärna en bild eller annat som förstärker berättelsen. Enklast är att använda webbformuläret som finns på www.skk.se/formular-bragdhund. Du

kan också skicka ditt bidrag med post till Svenska Kennelklubben, 163 85 SPÅNGA, märk kuvertet eller kortet med ”Bragdhund 2012”. Du kan även skicka ditt bidrag med e-post till bragdhund@skk.se. Skriv ”Bragdhund 2012” i ärenderaden.

Historik

Utmärkelsen Årets Bragdhund delades ut första gången vid Svenska Kennelklubbens hundraårsjubileum 1989. Tanken var att uppmärksamma de samhällsinsatser som alla ”vanliga” hundar gör. Förra årets vinnare var schäfertiken Bibban som väckte sin husse Göran Eriksson när huset fattade eld på natten efter ett blixtnedslag, och räddade dem båda från att brinna inne.

Svenska Kennelklubben utser Årets bragdhund i samarbete med Agria Djurförsäkring. Agria skänker 20 000 kronor som får delas ut till en organisation som hjälper djuren i samhället. Priset delas ut på Stockholm Hundmässan i december. Bragdhunden själv får medalj och ett smaskigt ben. Även den person som skickat in det vinnande bidraget belönas.

Läs mer på www.skk.se

Se till att ni syns!

